

Op de schoot bij Filiep

Bart Vangansbeke & Lieve De Meyer

Bonnie & Clyde, Mel en Kim, Theo en Thea, Nicole en Hugo... en natuurlijk: Bart en Lieve, ook wel eens Natuur.koppel genoemd. Al jarenlang en nog altijd even gedreven trekken zij mee aan de steeds groter wordende Natuurpunt-kar(avaan). Wat is hun geheim om al die tijd het heilige vuur laaiend te houden? Tijdens een heel gezellige babbel in hun warme nest in Mariakerke probeerde ik hun het recept te ontfoetselen.

Wanneer en hoe zijn jullie bij Natuurpunt terechtgekomen?

Lieve: Ik ben al lid van toen ik nog bij mijn ouders woonde. Ik was lid van Natuurreservaten vzw en tegelijk ook van de Aktiegroep Bourgoyen-Ossemeersen. Een van de eerste wandelingen waaraan Bart en ik deelnamen, werd geleid door Maurice en Huguette Reynaerts in Merendree – dat moet aan het begin van de jaren 1980 geweest zijn. In de zomer gingen we toen ook beheerswerken doen in de Bourgoyen, waar we Filip Van den Bossche leerden kennen. In 1984 zijn we getrouwd en niet veel later vroeg Filip, met wie we contact hadden gehouden, of we in het bestuur wilden komen van de Aktiegroep. En wij zagen dat wel zitten.

Bart: We waren toen eigenlijk ook allebei actief in de Wereldwinkel van Mariakerke. Op een bepaald moment moesten we een keuze maken en toen hebben we gekozen voor actie dicht bij huis. De Wereldwinkel was soms een beetje 'ver van ons bed' om zelf iets concreets te realiseren.

Wat was jullie eerste taak toen jullie in het bestuur stapten?

Bart: Op dat moment bestond er niet echt een tijdschrift. Stefaan Claeys schreef op één avond drie à vier blaadjes vol en dat was het 'ledenblad'. Wij vonden dat onvoldoende om onze leden – toen een 150-tal – te informeren. Wij wilden daar meer werk van maken.

Lieve: Alles gebeurde toen nog veel minder professioneel dan nu. De ledenadministratie was een bak met steekkaarten, de adresklevers voor het tijdschrift schreven we met de hand, het tijdschrift werd gemaakt met een stencilmachine... Tot Martin Steenbrugge op de proppen kwam met de eerste computer.

Bart: Ons eerste tijdschrift was 35 bladzijden dik. Een van de bestuursleden reageerde meteen: "Dat is niet goed, ... jullie gaan dat nooit volhouden!" Dat moet je uitgerkend tegen ons zeggen! Jarenlang zijn wij erin geslaagd een degelijk tijdschrift te maken – natuurlijk ook dankzij de medewerking van vele anderen.

Wat kwam er na het tijdschrift?

Bart: Wij hebben heel veel dingen mee opgestart of mee helpen opstarten, zoals de internationale VIA-kampen. We hebben ervoor gezorgd dat er gewetensbezwaarden konden werken voor de Actiegroep. We stonden mee aan de wieg van de plantenbeurs, de tuinenfietstocht, de brochure 'Puur natuur met de stad als buur', het 'Zwartboek' over de Bourgoyen – een soort pamflet over wat er allemaal verkeerd ging in de Bourgoyen... Ik ben dan jarenlang secretaris geweest, tot Maarten Trybou de fakkel overnam.

Wat zijn nu jullie belangrijkste taken bij Natuurpunt?

Lieve: De coördinatie en de eindredactie van het tijdschrift. Ik ben ook lid van de Raad van Bestuur en probeer zo veel mogelijk van alles op de hoogte te zijn om de vereniging op een goede manier mee te helpen sturen.

Bart: Ik ben net als Lieve bestuurslid en ook lid van het Dagelijks Bestuur dat de dagelijkse werking van de vereniging aanstuurt. Ik ben verder verantwoordelijk voor het beleid en zetel in de GECORO, de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. In de beheercommissie van de Bourgoyen-Ossemeersen ben ik al jaren de afgevaardigde voor onze vereniging.

Bart & Lieve: En de paddenoverzet! De paddentrek heeft voor onze deur plaats, dus die actie coördineren wij ook.

Is die paddenoverzetactie ook jullie geesteskind?

Bart: Neen, dat is nog iets wat Frank Maes heeft opgestart. Hij was vroeger een van onze burens. Na zijn verhuizing hebben wij die actie overgenomen en verder uitgebouwd. Nu komen de mensen van overal in Gent om te helpen.

Bart, waarom schrijf jij toch van die vreselijk lange artikels vol moeilijke woorden?

Bart: Hier en daar staan er inderdaad moeilijke woorden in mijn teksten, maar ik probeer die altijd uit te leggen. De lengte heeft onder meer te maken met tijdsgebrek. Om een groot dossier in een gebald artikel neer te pennen, heb je veel tijd nodig en die heb ik niet. Maar ik vind het ook heel belangrijk dat niet alle nuances verloren gaan en dat de boodschap duidelijk en gefundeerd overkomt. Ik schrijf die artikels niet alleen voor de leden van Natuurpunt Gent, maar ook voor de mensen die bezig zijn met het beleid. We worden veel meer gevolgd dan we vermoeden, onze visie in allerlei dossiers is daardoor perfect bekend. Als die visie niet goed onderbouwd is, vallen we zo door de mand.

Jullie draaien al zo lang mee. Wat is de opvallendste verandering binnen de vereniging, in vergelijking met pakweg tien jaar geleden?

Lieve: Alles is veel groter geworden en je hebt veel minder overzicht. Wie vroeger deel uitmaakte van de Raad van Bestuur, was van alles op de hoogte. Nu is er zo veel te doen en gebeurt er zo veel tegelijk dat dit niet meer mogelijk is.

Bart: Verder maakt de professionalisering een groot verschil. We snijden ook heel veel lagen aan. De laagdrempelige activiteiten zijn uitgebreid, er is de gidsenwerking, de cafetaria, het onthaal, ... wij besef-

FILIEP T'JOLLYN

fen soms niet meer hoeveel mensen we bereiken en hoe divers ons publiek is. Het is schitterend!

Wat vinden jullie elkaars zwakke en sterke punten in jullie vrijwilligerswerk voor Natuurpunt?

Bart: Lieve kan ongelooflijk nauwgezet werken. Ze heeft veel inzicht en interesse in dingen. Ze heeft een heel open geest. Haar zwakke kant is dat ze zich in een vergadering moeilijk op een rustige manier kan uiten als ze zich geïrriteerd voelt, terwijl ze helemaal niet zo reageert in het dagelijks leven als ze thuis is, op haar gemak.

Lieve: Bart heeft een enorme dossierkennis en als hij zich vastbijt in iets, dan gaat hij er helemaal voor. Hij is ook heel objectief en onpartijdig. Een zwakke kant van hem is dat het soms heel lang duurt voor hij aan iets begint. Daar word ik zenuwachtig van...

Waar hebben jullie elkaar leren kennen?

Lieve & Bart: In de Chiro! Wij kennen elkaar al heel lang, nog van toen we kind waren.

Wat doen jullie om den brode?

Bart: Ik sta in het onderwijs als leraar lichamelijke opvoeding.

Lieve: Ik ben zelfstandig tolk en vertaler Nederlands, Engels, Duits en Frans. De helft van de tijd ben ik weg van huis om te tolken op vergaderingen en de andere helft ben ik thuis om vertalingen te maken.

Zijn jullie geboren en getogen Gentnaars?

Bart: Ik ben een geboren Mariakerkenaar, maar heb als kind altijd in Vinderhoutte gewoond. Ik kom uit een gezin met zes kinderen.

Lieve: Ik kom uit Mariakerke – mijn vader was er fietsenmaker, bekend in heel het dorp. We hebben wel een tijdje in Gent gewoond, maar we zijn teruggekeerd naar onze roots.

Hebben jullie kinderen? Zijn ze ook door de groene microbe gebeten?

Lieve: Wij hebben twee zonen, Pieter en Maarten. Ze zijn met de natuur opgegroeid, maar we hebben hen nooit iets opgedrongen. Maarten kon als klein kind uren liggen turen in de vijver.

Bart: Ze zijn allebei actief in de JNM, maar ze gingen ook naar de Chiro en ze speelden voetbal. We hebben ze bewust allerlei

omgevingen leren kennen. Het is belangrijk te weten wat er overal leeft.

Lieve: Er wordt hier thuis ook heel veel inhoudelijk gediscussieerd met de kinderen, over alles, ... en vaak op het scherp van de snee! Het is echt plezant om volwassen zonen te hebben.

Hebben jullie nog andere hobby's naast Natuurpunt?

Lieve: Ik doe mijn werk heel graag, ik lees veel en ik kook heel graag.

Bart: Ik speel in een voetbalploeg.

Wat is het laatste boek dat jullie gelezen hebben?

Lieve: 'Omwentelingen' van J.M.G. Le Clézio, de Nobelprijswinnaar literatuur van Frans-Mauritiaanse nationaliteit. Ik lees eigenlijk vaak wereldliteratuur.

Bart: Ik lees vooral non-fictie. Mijn laatste boek was 'Het succes van slechte seks' van Dirk Draulans, een zeer goed boek over de evolutietheorie.

Gaan jullie vaak naar de film?

Lieve: Nu en dan, op zondagavond, om het weekend nog een beetje te rekken (lacht). Laatst zagen we 'Entre les murs' en vanavond gaan we naar 'Australia'. Naar verluidt is dat een film met heel mooie landschappen en beelden.

En theater?

Bart: Vroeger wel, maar nu veel minder.

Lieve: Ik zou wel heel graag naar de 'Tien Geboden' van Krzysztof Kieslowski gaan kijken in het NTG.

Wat is de laatste cd die jullie gekocht hebben?

Bart: De laatste van David Byrne en Brian Eno. Ik ben altijd een grote fan geweest van Talking Heads.

Lieve: Er is heel veel muziek die ik graag hoor, bijvoorbeeld Axelle Red – al mag

ze niet in het Engels zingen. Ik luister wel meer naar de radio dan dat ik zelf muziek opzet.

Bart: We leren ook veel nieuwe dingen kennen door de kinderen. Naar optredens gaan we niet vaak, maar Springsteen hebben we wel gezien en Jackson Browne, Bob Dylan en Neil Young ook.

Gaan jullie graag op reis?

Lieve: Zeker! Onze laatste bestemming was Portugal, de Algarve. Ik moest daar zijn voor mijn werk. Vorige zomer zijn we naar Zuid-Afrika geweest.

Bart: Het hoeft wel niet altijd zo ver te zijn. In de kerstvakantie zijn we gaan wandelen in Drenthe. Een schitterende streek. Wij hebben ook graag de combinatie van natuur en cultuur. Zo heeft Andalusië een prachtige natuur om van te genieten, met vlakbij schitterende steden als Sevilla, Granada en Cordoba.

Waar zouden jullie zeker nog eens naar toe willen in jullie leven?

Lieve: Okavango.

Bart: Latijns-Amerika. We zijn al in Afrika en in Azië geweest – in Maleisië – maar Zuid-Amerika heb ik nog niet gezien.

Stel dat jullie morgen zouden sterven, wat mogen ze vanavond nog voor jullie klaarmaken?

Lieve & Bart: Pasta! Wij eten heel graag Italiaans. Zo'n fijne, authentieke keuken!

De vijf dilemma's

Vroeg opstaan of laat gaan slapen?

Lieve: laat gaan slapen

Bart: vroeg opstaan

Een goed glas wijn of een fris pintje?

Lieve: een glas wijn

Bart: allebei, afhankelijk van de omstandigheden

De herfst of de lente?

Lieve & Bart: de lente!

De buiten of 't stad?

Bart: allebei

Lieve: liever de stad, want de Vlaamse 'buiten', nee, dat is niks voor mij.

Anderlecht of Standard?

Bart: Anderlecht natuurlijk!

